

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Slotsholmsgade 10
1216 København K
Telefon 33 92 93 00
oim@oim.dk

Sagsnr.
2016 - 9237

Doknr.
432465

Dato
06-01-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 6. december 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 5 (L 56) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 5:

”Kan ministeren give konkrete eksempler på, hvilke klager der evt. ikke længere vil blive behandlet af Statsforvaltningens tilsyn?”

Svar:

1. Statsforvaltningens stillingtagen til, om der er anledning til, at Statsforvaltningen tager en sag op til behandling, vil også efter lovforslaget bero på en konkret vurdering.

Det er derfor vanskeligt positivt at angive, hvilke sager Statsforvaltningen må forventes ikke at rejse med de nye rammer.

2. Statsforvaltningen er dog på baggrund af konkrete sager, som har været behandlet i det kommunale tilsyn i medfør af de gældende rammer for Statsforvaltningens sagsudvælgelse, kommet med en umiddelbar vurdering af lovforslagets forventede konsekvenser i forhold til Statsforvaltningens sagsudvælgelse.

Det er Statsforvaltningens umiddelbare opfattelse, at lovforslaget ikke vil have den samme betydning for sager vedrørende kommunal- og myndighedsfuldmagt, sager vedrørende den kommunale styrelseslov, sager vedrørende regionsloven og sager om forvaltningsret og offentlig ret, eftersom behandlingen af disse sager generelt og overvejende må antages at understøtte tilsynets formål.

Statsforvaltningen forventer videre, at der fremadrettet fortsat vil være fokus på navnlig behandling af tilsynssager om kommunale og regionale aktindsigtsafgørelser som følge af de forudsætninger, som antages at følge af offentlighedsloven i forhold til behandling af sådanne sager.

På den baggrund er det Statsforvaltningens opfattelse, at det i overvejende grad vil være henvendelser i enkelt-sager inden for sektorlovsområdet, som tilsynet – under overholdelse af de generelle principper i lovforslagets bemærkninger – ikke vil undersøge nærmere og/eller ikke vil behandle.

Sektorlovsområdet omfatter f.eks. sager inden for miljø, bolig, skole, social og sundhed. Som en kategori af sådanne sager, nævner Statsforvaltningen sager, hvor der også findes en klageinstans, som har særlig ekspertise inden for området, men hvor klageinstansen har afvist sagen af formelle årsager. F.eks. en fristoverskridelse.

Det bemærkes i den forbindelse, at det kommunale tilsyns kompetence inden for sektorområdet er begrænset af særlige klage- og tilsynsmyndigheder som f.eks. Natur- og Miljøklagenævnet og Ankestyrelsen, da tilsynet viger for disse. Hvor tilsynet viger, vil tilsynet sørge for videresendelse eller orientering om rette myndighed.

3. Statsforvaltningen er på baggrund af disse forventede generelle tendenser kommet med konkrete eksempler på sager, som efter Statsforvaltningens vurdering ikke ville være blevet taget op til undersøgelse og behandling, hvis de rammer, som lovforslaget vil give Statsforvaltningen, havde været gældende.

Som eksempel på *sager vedrørende kommunal- og myndighedsfuldmagt, sager vedrørende den kommunale styrelseslov, sager vedrørende regionsloven og sager om forvaltningsret og offentlig ret*, som Statsforvaltningen efter en lovændring formentlig ikke ville foretage nærmere undersøgelser af eller undergive behandling, nævner Statsforvaltningen følgende sag:

Statsforvaltningens j.nr. 2014-85836 "Salg af arealer med regnvandsbassiner"

Sagen vedrørte en kommunes salg af arealer med regnvandsbassiner til kommunens spildevandsselskab.

Statsforvaltningen afgav en udtalelse i sagen, hvorefter det var Statsforvaltningens opfattelse, på baggrund af en realitetsbehandling af sagen med inddragelse af ressortlovgivning, at kommunen ikke kunne overdrage arealerne med den af kommunen anførte hjemmel.

Det stod imidlertid også klart, at Statsforvaltningen på andet grundlag ville have givet samtykke efter bekendtgørelsen om offentligt udbud ved salg af kommunens henholdsvis regionens faste ejendomme, uagtet at der ikke var ansøgt herom fra kommunens side.

Som eksempel på *sager inden for sektorlovsområdet, som ikke handler om generelle, tværgående eller alvorlige problemstillinger*, nævner Statsforvaltningen følgende sag:

Statsforvaltningens j.nr. 2015-67171 "Ansøgning om fritagelse ikke sket rettidigt"

Sagen vedrørte en kommunes afgørelse om afvisning af fritagelse for betaling af erhvervsaffaldsgebyr i medfør af affaldsbekendtgørelsens § 60, stk. 4, under henvisning til, at den omhandlede virksomhed ikke havde nogen produktion og ikke genererede nogen form for affald.

Det var Statsforvaltningens opfattelse, på baggrund af kommunens hørings svar og sagens øvrige oplysninger, at klager ikke rettidigt havde ansøgt om fritagelse i medfør af affaldsbekendtgørelsens § 60, stk. 5, og at virksomheden ikke var omfattet af affaldsbekendtgørelsens obligatoriske fritagelsesbestemmelser i affaldsbekendtgørelsens § 60, stk. 1-3.

Som eksempel på *sager inden for sektorlovsområdet, som ikke kan siges at have en fremadrettet eller generel betydning*, nævner Statsforvaltningen følgende sag:

Statsforvaltningens j.nr. 2014-207961 "Madleverandør til skole"

Sagen vedrørte bl.a. en skoleleders beslutning om at ophæve samarbejdet med skolens tidligere madleverandør og etablere samarbejde med en ny madleverandør. Spørgsmålet var, om kompetencen til at ophæve og indgå aftaler om madleverandør tilkom skolelederen eller skolebestyrelsen.

Ministeriets for Børn, Undervisning og Ligestilling udtalte den 29. marts 2016 til brug for sagen, at det ikke fremgår af folkeskoleloven, at skolebestyrelsen er tillagt kompetence til at beslutte, hvem der skal levere mad til en skole.

Det var Statsforvaltningens opfattelse, at skolelederens beslutning om at ophæve samarbejdet med den tidligere madleverandør og indgå aftale med en ny madleverandør til skolen var i overensstemmelse med folkeskolelovens § 44, stk. 9, og § 45, stk. 1, og at kommunen ved sin godkendelse af skolelederens dispositioner vedrørende madordning ikke havde overtrådt lovgivning, som Statsforvaltningen påser overholdelsen af.

Som eksempel på *sager inden for sektorlovsområdet, hvor der findes en klageinstans, men hvor klageinstansen har afvist sagen af formelle årsager, og hvor sagen ikke kan siges at have generel betydning*, nævner Statsforvaltningen følgende sag:

Statsforvaltningens j.nr. 2015-77841 "Kommuneplan og VVM-redegørelse"

Borgeren klagede til Natur- og Miljøklagenævnet, som afviste sagen på grund af overskridelse af klagefristen og siden afviste at genoptage sagen.

Borgeren skrev til Statsforvaltningen 10 måneder efter nævnets afslag på genoptagelse. Natur- og Miljøklagenævnet ville kunne tage stilling til, om et udført vejprojekt var ændret så væsentligt, at det krævede en ny VVM-redegørelse. Det var det samme spørgsmål, han rejste over for Statsforvaltningen – blot formuleret på den måde, om kommunen ikke har pligt til at overholde den vedtagne kommuneplan og VVM-redegørelse.

Sagen blev afvist efter høring af kommunen, da Statsforvaltningen på baggrund af kommunens redegørelse ikke fandt grundlag for at antage, at en nærmere undersøgelse af sagen ville føre til en konstatering af, at kommunen havde overtrådt den lovgivning, som Statsforvaltningen påser overholdelsen af.

Borgeren har 2 gange bedt Statsforvaltningen om at genoptage sagen.

Med venlig hilsen
Simon Emil Ammitzbøll